

let med EU-samarbejdet er at sikre resultater til gavn for borgerne.

Derfor er der heller ikke grund til at lade EU-samarbejdet gå i tomgang, blot fordi der er uklarhed om forfatningstraktatens skæbne, tværtimod. EU har mange store opgaver foran sig, og mange af dem kan vi løse med udgangspunkt i den traktat, vi har i dag. Det har været udgangspunktet for regeringens indlæg i tænkepausedebatten. Vi har fra regeringens side præsenteret en lang række konkrete forslag til, hvor EU bør gøre en særlig indsats i den kommende tid.

For det første skal vi sikre, at Europa bliver i stand til at skabe vækst og beskæftigelse. Det kræver massive investeringer i forskning og uddannelse også på EU-plan. Det kræver en videreudvikling af det indre marked, det kræver, at vi bekæmper protektionisme og statsstøtte, og det kræver, at vi i Europa hjælper hinanden med at gennemføre de nødvendige strukturreformer. Det er alt sammen forudsætningen for, at vi på længere sigt kan sikre velstand og social tryghed.

Den anden store opgave er at sikre borgerne tryghed og sikkerhed i forbindelse med grænseoverskridende problemer. Det handler f.eks. om miljøbeskyttelse og klimabeskyttelse og om brugersikkerhed og fødevarerikkerhed, og det handler om, hvordan vi effektivt bekæmper terrorisme, organiseret kriminalitet og illegal indvandring.

Den tredje store opgave er at styrke EU's evne til at varetage europæernes interesser på den internationale scene. Vi skal give EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik et grundigt eftersyn, så Europa kan optræde mere effektivt og mere handlekraftigt på den internationale scene. Det kræver bedre koordination, kortere beslutningsgange og flere ressourcer til EU's udenrigspolitiske repræsentant.

Til sidst et par ord om forfatningstraktaten, som jo er anledningen til, at vi har gennemført den såkaldte tænkepause.

Som jeg sagde før, er forfatningstraktatens skæbne stadig uvis, og jeg vil da også gerne sige, at det synes jeg er en ærgerlig situation, for forfatningstraktaten er god set med danske øjne. Den indeholder konkrete fremskridt i forhold til de opgaver, EU står over for, den sikrer beslutningsdygtighed og sammenhængskraft i det udvidede EU, den skaber klarhed om, hvad EU er, og det værdigrundlag, som EU bygger på, og derfor havde regeringen også gerne set, at trak-

taten blev ratificeret. Men vi må selvfølgelig respektere udfaldet af folkeafstemningerne i medlemslandene, og faktum er, at så længe Frankrig og Holland ikke kan godkende traktaten, er traktaten lagt på hylden.

Uanset hvordan diskussionen om forfatningstraktaten ender, er de udfordringer, som EU står over for, de samme. Det udvidede EU skal kunne fungere effektivt og varetage europæernes interesser, og det er vores ansvar, at det sker.

Jeg synes, at den danske debat under tænkepausen har givet regeringen et godt grundlag at arbejde videre på. Det samme har den politiske aftale om Danmark i det udvidede EU, som regeringen indgik med Socialdemokraterne, De Radikale og SF i 2004. Regeringen vil med partierne bag aftalen drøfte, hvordan vi bedst får sat danske fingeraftryk på EU-samarbejdet.

Målet er klart: Vi skal bidrage til, at Europa fremover kan levere konkrete resultater som svar på de udfordringer, som vi europæere står over for.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er ganske enig i de konklusioner, vi netop har hørt statsministeren drage af tænkepausen om EU's fremtid. De emner, som blev prioriteret højt i den danske debat, herunder især ved folkehøringen i Odense, er også de emner, som optager de andre EU-lande, kunne vi konstatere på weekendens udenrigsministermøde.

Kl. 14.25

Det er bl.a. international terrorisme, det er grænseoverskridende miljøproblemer, det er fremtidssikring af forskning og udvikling, det er opgør med kriminalitet, og det er sikker energiforsyning. Det var tydeligt det gennemgående træk ved de tilbagemeldinger, der var på det netop afholdte og netop nævnte udenrigsministermøde i Wien her i weekenden.

Det er positivt, at tænkepausen i Danmark har handlet om politisk indhold frem for traktater og paragraffer. Det er det politiske indhold i beslutningerne fra Bruxelles, og hvordan disse beslutninger påvirker dagligdagen, der er afgørende for borgernes oplevelse af og syn på EU-samarbejdet. Sådan må det jo også være, og sådan skal det være.

Lad det være sagt med det samme, at forfatningstraktaten er en god traktat. Den rummer de fremskridt, der er brug for med hensyn til de opgaver, EU står over for. Den vil gøre EU mere beslutningsdygtig, skabe mere sammenhængs-